

[Sigsgaard.]

heder, der fik støtte af denne fond, skulle offentliggøre udførlige regnskaber. Men det forslag stemte man i sin tid ned. Jeg synes, det er et helt rimeligt krav, og jeg tror ikke, man i længden kan sidde det overhørig. På et eller andet tidspunkt tror jeg nok man må til at vedtage forslag herom, og så er teaterområdet måske et uskyldigt sted at begynde. Det kan jeg anbefale at man gør.

Hr. Niels Matthiasen sagde, at jeg godt kunne have sendt forslagene til udvalget mellem første og anden behandling, og det kan han nok have noget ret i, for så vidt angår det sidste forslag, som jeg ikke skitserede under første behandling. Derimod var jeg udførligt inde på forslaget om offentliggørelse af regnskaber under første behandling, ja, ikke nok med det, jeg henstillede til udvalget, at man overvejede det spørgsmål, og det skulle dog være tilstrækkeligt, at de ikke-udvalgsberettigede partier her i folketingsalen under første behandling siger: vi ønsker gerne de og de spørgsmål behandlet. Jeg sagde det endda sådan, tror jeg, ved første behandling, at hvis der ikke fra udvalgets side blev stillet ændringsforslag om offentliggørelse af regnskaber, så ville VS stille et sådant forslag, så det burde ikke være kommet bag på hr. Niels Matthiasen eller på andre.

Hvad det andet ændringsforslag angår, da sagde hr. Niels Matthiasen, at den foreslåede bestemmelse ville blive omfattende at administrere; den går jo altså ud på, at organisationer og foreninger, der normalt ikke beskæftiger sig med teatervirksomhed, hvis de vælger at lade opføre en eller et par teaterforestillinger, skal kunne få underskuddet dækket efter loven her. Og tanken bag det er ligesom at bryde lidt igennem det traditionelle teatermønster herhjemme. Det er jo i alt for høj grad sådan, at det er ganske bestemte befolkningsgrupper, der bruger teatret, der går i teatret. Man kan bare se på sammensætningen af teaterforeningerne, som vi har rundt omkring i landet; det er i høj grad sådan en slags kulturel overklasse, der befolker i hvert fald ledende stillinger i de teaterforeninger. Jeg synes, at hvis en lærlingeklub f. eks. gerne for en gangs skyld ganske uden for sit sædvanlige arbejde vil vise et stykke debatteater om skifteholdsar-

bejdets virkninger, eller hvad ved jeg, så skal den kunne gøre det, og så skal den have tilskud til det, selv om den i øvrigt til daglig intet har med teater at gøre. Og hvis en eller anden forening har lyst til at se et af de gamle lystspil, som ikke mere vises, og som de somme tider lidt for fornemme teaterforeninger rundt omkring ikke vil vise, så skal de have lov til det, og så skal de kunne få støtte til det. Det er formålet med dette andet ændringsforslag.

Når hr. Niels Matthiasen siger, at det bliver for omfattende at administrere, så vil jeg gerne henvise til formuleringen af forslaget, der ganske overlader til ministeren at fastlægge, hvordan det skal administreres. Ministeren kan bestemme, hvor omfattende administrationen skal blive. Ministeren kan fastlægge nærmere kriterier for, i hvilke tilfælde dette underskud kan dækkes. Derfor duer argumentet om, at det bliver for omfattende at administrere, simpelt hen ikke; det bestemmer ministeren om det skal blive. Og hvad man så i øvrigt vil motivere det med, hvis man vil stemme imod det, ved jeg ikke. Vi har i hvert fald fundet det vigtigt, at vi prøver på at gøre teatret lidt mindre „fornemt“, end det er i dag. Jeg anbefaler, at man stemmer for ændringsforslaget.

Ståhr Johansen: De ændringsforslag, som er stillet af hr. Sigsgaard og hr. Kjær Rasmussen, vil jeg anbefale, at man stemmer imod, bl. a. fordi de er kommet mellem anden og tredje behandling, efter at man i et folketingsudvalg efter meget lang tid og efter et antal møder, som meget få udvalg er nået op på, er kommet frem til et resultat, som efter min opfattelse betyder en væsentlig forbedring af hele teaterlovgivningen her i landet.

Spørgsmålet om offentliggørelse af regnskaber kan man naturligvis se på med en vis sympati. Men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det har været fremdraget i udvalget, og jeg har i hvert fald både ved første og anden behandling fremhævet, at det kommende teaterråd ikke alene skal udøve en kunstnerisk kontrol, men også gennem embedsmænd en økonomisk kontrol og over for offentligheden og ministeren tilkendegive sin mening om regnskaberne. Jeg mener